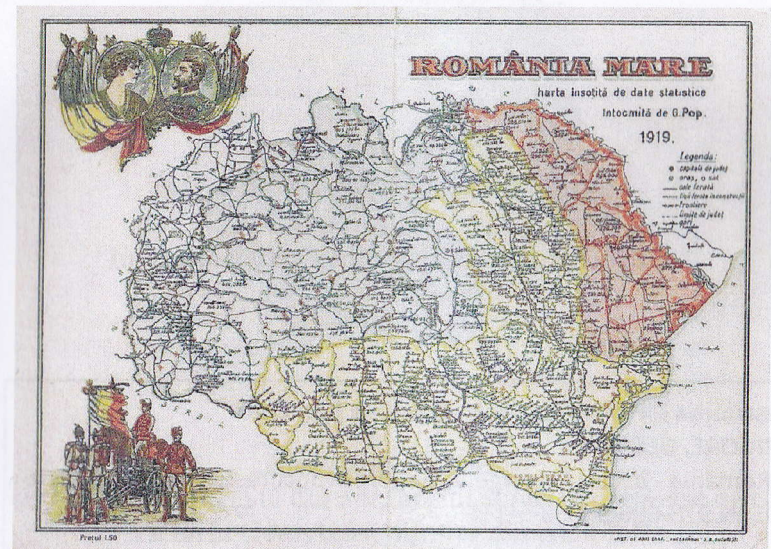

George V Grigore

ROMÂNIA - ÎN TOP

Editura Stefadina 2018

Coperta 1 - Așa arăta harta României Mari în anul 1919.

Respect pentru oameni și cărți

Coperta 4 - Autorul George V Grigore, în rolul lui Zalmoxis, din teaserul filmului „Zalmoxis” (septembrie 2016; realizator Daniel Roxin)

ROMÂNIA - ÎN TOP

ROMÂNIA - ÎN TOP

George V. Grigore

Stefadina

2018

ISBN 978-606-94658-5-1

Toate drepturile asupra editiei revin autorului

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GRIGORE, GEORGE V.

România - în top / George V. Grigore. - București : Stefadina, 2018

ISBN 978-606-94658-5-1

008

929

„Harta României Mari”

**o bijuterie unicat creată din aur, argint și pietre prețioase de către
Victoria Geutskens, bijutier din Alba Iulia**

România și Cartea recordurilor

Dacă avem o comunicare pe măsura secolului XXI (sateliți, mediu virtual, etc.) trebuia să avem și o *Carte a Recordurilor* la nivel mondial (*Guinness World Records*). Aceasta are deja o istorie de mai bine de jumătate de secol. Ideea de a publica o astfel de carte i-a venit în 1951 irlandezului sir Hugh Beaver. Astăzi, o nouă ediție a *Cărții Recordurilor* apare anual, cu recordurile aduse la zi. Ea conține o colecție recunoscută internațional de recorduri mondiale, cuprinzând între copertile sale atât performanțe umane cât și fenomene extreme ale lumii naturale. Cartea în sine deține un record mondial: cea mai vândută serie de carte care deține drepturi de autori. *Cartea Recordurilor* este astăzi, după *Biblie*, cea mai cunoscută carte din lume. Deși *Cartea Recordurilor* are o istorie de aproape 60 de ani, prezența României în paginile ei este mult mai recentă. România a intrat prima dată în *Cartea Recordurilor* în anul 1986 și a adunat de atunci până astăzi aproape 40 de recorduri. O cincime dintre aceste recorduri românești au fost stabilite în ultimul an. Dar, cu toate acestea, nu toate recordurile sunt incluse în celebra carte, ci doar omologate de către *World Record Academy*. Mai jos se află lista esențializată a principalelor recorduri românești omologate internațional:

1. Sportivi români care au intrat în faimoasa enciclopedie:

Iolanda Balaș – a rămas neînvingă timp de 10 ani la săritura în înălțime, timp în care a obținut 142 de victorii consecutive;

Mihaela Melinte – cea mai lungă aruncare a ciocanului;

Lia Manoliu – longevitate olimpică;

Ghiță Mureșan – cel mai înalt jucător din NBA;

Helmuth Duckadam – a apărat consecutiv patru penalty-uri în finala Cupei Campionilor Europeni din 1986;

Constantina Diță – cea mai în vârstă campioană olimpică de maraton din istorie. La Jocurile Olimpice de Vară din 2008 a câștigat proba de maraton la vârsta de 38 de ani. Antrenorul ei, Valeriu Tomescu, avea doar 32 de ani și deține recordul pentru cel mai tânăr antrenor al unei campioane olimpice de maraton;

Nadia Comănechi – cele mai multe note de 10 obținute la o singură ediție a Jocurilor Olimpice. Este vorba de cele 7 note de 10 obținute în 1976, la Montreal. Înainte de 1976 nimeni nu obținuse nota 10 la un eveniment olimpic. În plus, ziua de 18 iulie (18 iulie 1976 este ziua în care

Nadia a obținut, la 14 ani, primul punctaj de 10 din istoria Jocurilor Olimpice) a fost declarată „Ziua Recordurilor Mondiale”.

2. Cel mai lung poem de dragoste: „Luceafărul” lui Mihai Eminescu, cu cele 98 de strofe ale sale.

3. Cei mai mulți participanți la o horă tradițională: 13.828 de oțeni din orașul Slatina au întins cea mai mare horă cu ocazia sărbătorii naționale a Unirii și totodată zilele municipiului.

4. Cea mai lungă scrisoare adresată lui Moș Crăciun: a fost scrisă de elevii brașoveni în decembrie 2008 pe o rolă de hârtie măsurând 413,8 metri lungime și 37 metri lățime. 2110 elevi cu vârste cuprinse între 8 și 14 ani și-au așternut pe hârtie cererile către Moș Crăciun.

5. Cei mai mulți Moși Crăciun care dăruiesc: au participat 3.939 de moși care au dăruit dulciuri timp de 30 de minute, în București, în data de 21 decembrie 2008.

6. Cea mai tânără interpretă de succes: Cleopatra Stratan a obținut acest titlu în 2008 datorită realizărilor sale unice: cea mai tânără interpretă care a înregistrat un album; cea mai tânără interpretă într-un concert live (avea 3 ani când a susținut un concert de 2 ore); cea mai bine plătită tânără artistă; cel mai tânăr interpret care a primit trei premii MTV; cea mai tânără interpretă care a înregistrat un hit național (piesă situată pe locul 1 în topurile naționale).

7. Cea mai mare îmbrățișare: a avut loc în 2009, la Alba-Iulia, și au participat 9.758 de persoane. La îmbrățișare a participat și șeful statului, Traian Băsescu.

8. Cea mai mare prăjitură de comemorare: este vorba despre o colivă preparată în 2008 care cântărea 5 tone și avea peste 50 de metri pătrați. Coliva a fost preparată într-o unitate militară din Brașov, iar la realizarea ei au lucrat timp de 24 de ore 10 bucătari militari. Coliva a fost făcută pentru comemorarea tuturor sfinților și a fost împărțită credincioșilor veniți la moaștele Sfântului Andrei.

9. Cel mai mare gulaș: a fost preparat în 2007 de opt bucătari bihoreni și servit locuitorilor din orașul Salonta. Gulașul a cântărit 7,3 tone.

10. Cel mai greu tort cu frișcă și fructe din lume: a fost preparat în decembrie 2008, în București, și cântărea 281 kg. A fost servit bucureștenilor din parte Primăriei Capitalei și a unui producător de lactate.

11. Cel mai lung cârnafumat din lume: a fost realizat în decembrie 2008 și a măsurat 392 de metri. Cârnafumatul a fost de tip cabanos și a fost împărțit bucureștenilor care au asistat la omologarea recordului.

12. Cel mai lung lanț de prezervative: a fost realizat în 28 octombrie 2007 de către 1.683 de participanți care au legat împreună 25.773 de prezervative construind un lanț ce măsoară 3.269,46 metri. Prin această acțiune organizatorii au dorit să tragă un semnal de alarmă asupra pericolului HIV/SIDA în rândul tinerilor români. Lanțul a fost început la ora 12 de către Loredana Groza.

13. Cei mai mulți oameni care dansează simultan pe aceeași piesă: a fost stabilit în 2007 de către 2600 târgovișteni care au dansat simultan timp de 6 minute pe melodia „Follow the lider” (The Soca Boys). Majoritatea dansatorilor au fost elevi ai școlilor din Târgoviște.

14. Cel mai de succes antrenor din lume: a fost desemnat în 2007 Octavian Belu, fostul antrenor al echipei naționale de gimnastică a României. Octavian Belu are în palmares 16 medalii olimpice de aur și un total de 279 de medalii la Campionatele Mondiale, Campionatele Europene și Jocurile Olimpice.

15. Cea mai de succes antrenoare din lume: a fost desemnată în 2008 Mariana Bitang, fosta antrenoare a echipei naționale de gimnastică a României, care deține un palmares de 19 medalii olimpice și alte 152 medalii cucerite la Campionatele Mondiale și Europene de gimnastică.

16. Cele mai multe penalty-uri consecutive apărute: record deținut de fostul portar al Stelei, Helmuth Duckadam. În 1986, în finala Cupei Campionilor Europeni, disputată împotriva Barcelonei, Duckadam a apărut toate cele patru penalty-uri, iar Steaua a câștigat trofeul.

17. Cel mai lung meci de baschet din lume: a avut loc în perioada 2-5 august 2007 și a fost jucat de către sibieni timp de 80 de ore. Meciul a început joi, 2 august la ora 11:00, și s-a terminat duminică, 5 august, ora 19:00. Nici un jucător nu a avut voie să părăsească terenul, ei putând lua o pauză de 15 minute la fiecare 180 minute jucate. În timpul meciului s-au marcat 10.043 de puncte.

18. Cea mai tânără persoană care a sărit de la 4.000 de metri cu parașuta, în tandem: săritura a avut loc în 2006 și a fost realizată de către o tânără sibiancă de doar 9 ani.

19. Cea mai mare icoană pictată pe sticlă: record deținut din 2004 de către Aurelia Bobocel care a pictat o icoană pe sticlă încălzită reprezentând „Cina cea de taină”. Pictura are 2 metri lungime și 1,08 metri înălțime, iar sticla are 5 centimetri grosime.

20. Cel mai înalt ou din lume: cel mai înalt ou din lume a fost realizat în 2009. Oul are 7,25 metri înălțime, un diametru de 4,6 metri și o greutate

de 1.800 de kilograme și a fost sfințit la Suceava de către un sobor de preoți.

21. Palatul Parlamentului deține trei recorduri: cea mai mare, cea mai scumpă și cea mai grea clădire administrativă din lume. Palatul proiectat de arhitectul Anca Petrescu, cu o suprafață de 330.000 de metri pătrați, este cea mai mare clădire administrativă, pentru uz civil din lume. Este construit din 700 tone metrice de oțel și bronz, un milion metri cubi de marmură, 3,5 tone metrice de sticlă, și 900.000 metri cubi de lemn. Palatul a fost construit în întregime din materiale românești scumpe și de bună calitate. Este și cea mai scumpă clădire administrativă din lume, estimată în 2006 la aproximativ 4 miliarde de dolari.

22. Cea mai lungă trenă a unei rochii de mireasă: recordul este de 1.579 metri și a fost stabilit în 2009 la E-Mariage Fest. Rochia cântărește aproape 300 kilograme.

23. Cele mai multe agrafe de birou lipite de față: record stabilit în 2007 de bucureșteanul Aurel Răileanu (40 de ani). Acesta a reușit, datorită abilităților sale magnetice, să țină pe față 61 agrafe de birou timp de 5 secunde.

24. Săritura cu parașuta de la cea mai mare înălțime a unei femei însărcinate și operată de inimă: femeia a sărit de la 1.100 de metri, iar recordul a fost omologat în 2007.

25. Cea mai lungă cunună de ceapă împletită: cununa avea o lungime de 4.518 metri și a fost realizată de către sătenii din comuna sălăjeană Pericei. 400 de săteni au lucrat la ea timp de 5 zile și au împletit aproximativ 45.000 de cepe, cu o greutate totală de 40 de tone.

26. Cele mai multe portrete robot prin telefon : record obținut în 2004 de Gogu Neagoe pentru că a realizat 128 de caricaturi, portrete prin telefon, numai pe baza unei scurte convorbiri telefonice cu subiectul pe viu. De „Ziua României”, pe 1 decembrie 2007 a intrat din nou în Cartea Recordurilor după ce a creat o peliculă de film cinematografic de 2000 de metri pe care sunt desenate peste 1.300.000 de caricaturi cu personalități din România sau din străinătate. Gogu Neagoe este membru al *Asociației Caricaturiştilor Profesioniști din România* din 2006, iar din anul 2008 este membru al *Asociației Internaționale de Arte Plastice UNESCO* din Germania. A participat la numeroase festivaluri naționale și internaționale de pictură și caricatură, iar lucrările sale se află în colecții particulare din România și din străinătate.

27. Cel mai mare graffiti din lume: desenul are 550 de metri și a fost realizat, în 2007, de 570 de persoane, printre care și vedete din România.

28. Cea mai mare pictură din lume: record apărut în ediția din 2008 a Cărții Recordurilor și realizat de către tinerii pictori de la liceul Nicolae Tonitza din București. Pânza are 3,6 kilometri și a fost pictată de 800 de elevi. Tema aleasă de elevi a fost o grădină cu flori.

29. Cea mai mare halbă de bere: record din 2009 pentru o halbă fabricată în Timișoara. Halba are o capacitate de 11.000 litri, o greutate de 2,5 tone, 6 metri înălțime și e făcută din oțel inoxidabil.

30. Președintele care a răspuns cel mai rapid unei solicitări din partea unui cetățean: în aprilie 2008 președintele Traian Băsescu a răspuns în mai puțin de două ore unei solicitări pentru acordarea medaliei „*Steaua României*” profesorului Liviu Librescu, ucis în atacul de la Universitatea Virginia Tech (SUA).

31. Guvernatorul care a stat cel mai mult la conducerea unei bănci centrale: Mugur Isărescu a obținut acest record în 2009. În vârstă de 60 de ani (atunci), Isărescu a coordonat politicile economice ale României din ultimii 19 ani (atunci). El are acum 69 de ani (n. 1949) și se află pe aceeași poziție.

32 Cea mai mai bătrână mama din lume. La 16 ianuarie 2005, ea a adus pe lume pe Eliza Maria Bogdana Iliescu și a intrat în „*Cartea Recordurilor*” cu titlul de cea mai bătrână mamă. Adriana Iliescu (n. 31 mai 1938, Craiova) este un fost profesor universitar de literatură română și autoare de povești pentru copii.

Seria poate continua, pentru că între timp au mai apărut și alți campioni...

Presă din SUA: „Este România cea mai frumoasă țară a Europei? Chiar ar putea fi!”

„România poate fi considerată cea mai frumoasă țară din Europa”, susținea în anul 2017 celebra publicație americană „*The Huffington Post*”. Potențialul turistic al țării noastre a fost elogiat într-un articol publicat de jurnalista Patti Morrow, blogger, fotograf și jurnalist specializat în călătorii, care s-a declarat impresionată, printre altele, de Transfăgărășan, arhitectura cosmopolită din București, bisericile fortificate din Transilvania și de castelele Bran și Peleş. În articolul intitulat „*Is Romania Europe's Prettiest Country? It Just Might Be*” („Este România cea mai frumoasă țară a Europei? Chiar ar putea fi”), Patti Morrow a elogiat mai multe obiective turistice ale României. „*Piețe din orașe încântătoare ce*

datează din timpuri medievale, dealuri cu pante blânde care se întind cât vezi cu ochii, castele învelite în misterul Contelui Dracula, perspective minunate asupra culmilor stâncoase ale munților și o rețea ce pare infinită de fortărețe și biserici”, este descrierea făcută în publicația din SUA. „Și să nu uităm de Transfăgărășan — fără îndoială cel mai spectaculos drum din lume. Frumusețea naturală a României și diversitatea ei culturală ar putea să vă surprindă. Mărginită de Marea Neagră din sud-estul Europei, printre atracțiile acestei țări se află și fluviul Dunăre și Munții Carpați”, a adăugat jurnalista americană în debutul articolului. Patti Morrow a grupat obiectivele turistice ale României în trei categorii principale: „Orașe, cetăți și sate”, „Castele, fortărețe și biserici fortificate” și „Alte atracții”. După ce a vizitat România, Patti Morrow spune că țara noastră - și în special Transilvania - este locul în care se află „unele dintre cele mai bine conservate orașe medievale din Europa”. Mai întâi, jurnalista americană a vizitat Bucureștiul și s-a declarat impresionată de Palatul Parlamentului, labirintul de străduțe pavate cu piatră cubică și arhitectura specială din centrul vechi al capitalei, cunoscută în trecut și sub denumirea de „Micul Paris”. Ea a apreciat și magazinele de antichități, cafenelele și galeriile de artă din București. Despre Sibiu, Patti Morrow scrie despre istoria orașului. Jurnalista reamintește că localitatea a fost înființată în secolul al XII-lea de sașii germani și semnaleză faptul că orașul, al cărui centru și-a păstrat splendoarea medievală, „este probabil unul dintre cele mai frumoase din România sau poate chiar din Europa”. Sunt menționate arhitectura medievală, turnurile bine conservate, străzile înguste, clădiri din secolul al XVII-lea, celebrul „Pod al Minciunilor” și cele două piețe dominate de biserici — „Piața Mare” și „Piața Mică”. Patti Morrow a reamintit și despre Festivalul Internațional de Teatru organizat la Sibiu în fiecare an în luna iunie. În călătoria prin Transilvania, Patti Morrow a apreciat biserica fortificată din Saschiz, inclusă pe lista patrimoniului mondial UNESCO, și a alocat un spațiu mai mare Sighișoarei, despre care afirmă că este „unul dintre cele mai frumoase și mai bine păstrate orașe medievale din Europa”. Jurnalista a apreciat arhitectura locală, clădirile din secolul al XVI-lea, grație cărora Sighișoara poate fi comparată cu „ambianța magică din orașul vechi din Praga și cu Viena”. Ea a reamintit și faptul că Sighișoara este locul în care s-a născut Vlad Dracul, sursa de inspirație a personajului literar Dracula. În Sibiu, Patti Morrow a experimentat viața la țară, cazându-se în pensiunea bunicii Eugenia, unde a învățat să prepare brânză și mămăligă și a apreciat gastronomia locală, în special afinata și plăcinta cu mere.

Canalul Dunăre – Marea Neagră

Printre cele mai importante canale navigabile din lume

Pe 26 mai 1984 s-a inaugurat oficial Canalul Dunăre – Marea Neagră, canal ce conduce apele dulci și sfinte (în perioada geto-dacă) ale fluviului, pe o cale mult mai scurtă cu 400 de kilometri, spre apele sărate ale Mării Getice (numele antic al Mării Negre). Această amplă lucrare hidrotehnică este considerată a fi cea de a treia cale navigabilă din lume creată de către om, după cunoscutele canale navigabile Suez și Panama. Dat uitării, asemenea multor alte obiective create de generația „comunistă”, din cauza promovării unei politici clare a dezrădăcinării tinerei generații de neam și de țară, acest „drum fără de praf” s-a dorit a fi creat cu mult timp înainte, de-a lungul istoriei noastre zbuciumate. Pe vechea Vale Carasu (posibil un fost braț al fluviului Dunărea colmatat de-a lungul mileniilor) chiar și turcii încercau un mod de transport pe ape cu vase remorcate de pe mal, ce se dovedea a fi mai ieftin și la îndemână. Planuri de a construi acest canal existau încă din secolul al XIX, după alipirea Dobrogei la România, în 1878, când a început a fi vehiculată ideea creării unui al patrulea braț al Dunării, de data aceasta artificial, care să scurteze drumul spre Marea Neagră. Condițiile tehnice ale epocii făceau ca o astfel de realizare să fie extrem de dificilă și costisitoare, așa încât regele Carol I a refuzat implicarea într-un asemenea proiect. În anul 1928 inginerul și profesorul universitar Aurel Bărglăzan avea să facă un studiu în care a indicat ca variantă posibilă pentru marea lucrare chiar traseul actual al canalului. Ulterior, regele Carol al II-lea a inclus în planurile sale de viitor și ideea săpării acestui canal, dar criza economică mondială ce a venit și apoi începutul celui de-al Doilea Război Mondial au făcut ca începutul lucrărilor să tot fie amânat. În anul 1949 a început efectiv construcția canalului, mulți dintre cei implicați în proiect fiind deținuți politici din închisorile comuniste. Aceste lucrări au fost sistate în perioada 1953 - 1955 din lipsă de fonduri și de interes din partea conducerii sovietice. S-a realizat doar „Complexul de irigații Carasu”, departe de ceea ce reprezenta propunerea inițială, respectiv un canal navigabil. În anul 1973 lucrările au fost reluate, dar după un nou proiect. După 11 ani de eforturi susținute, canalul a fost inaugurat într-o zi de sâmbătă, pe 26 mai 1984, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Lucrarea în sine este una „faraonică”. Astfel, în cadrul acestor complexe activități hidrotehnice efectuate, s-au excavat 294 milioane m³ de rocă la canalul principal și alte 87 milioane m³ la ramura nordică, numită și Canalul Poarta Albă-Midia

Năvodari. Cantitatea de materie escavată a fost mai mare cu 25 milioane m³ decât la *Canalul Suez* și cu 140 milioane m³ decât la *Canalul Panama*, iar în cadrul acestor lucrări s-au turnat 5 milioane m³ de betoane. Canalului principal are o lungime de 64,4 km, o adâncime de 7 m, o lățime la bază de 70 m și la suprafață de 90-120 m, și are o capacitate anuală maximă de transport de 80-100 de milioane tone, iar pentru ramura nordică de 15-25 de milioane tone de marfă. Pescajul maxim admis este de 5,5 m, permițând astfel accesul navelor fluviale și a navelor maritime mici. La fiecare capăt al canalului există un sistem format din câte două ecluze care permite traficul în ambele sensuri. Construirea canalului a necesitat o investiție de circa 2 miliarde de dolari, la momentul respectiv. Estimările inițiale prevedeau recuperarea investiției în 50 de ani. Astăzi, datorită trecerii lui în uitare și din imposibilitatea exploatării pentru propria industrie existentă atunci în zonă, ce dovedea și reale potențialități, exploatarea canalului aduce venituri anuale de circa 3 milioane de euro, ceea ce presupune o durată de recuperare a investiției de peste 600 de ani. Aici mai avem realizat și *Canalul Poarta Albă-Midia Năvodari*, care este ramura nordică a *Canalului Dunăre-Marea Neagră*. El a fost deschis navigației la 26 octombrie 1987. Are o lungime de 31,2 km și este situat între Portul Midia, km 0 al canalului, și confluența cu Canalul Dunăre-Marea Neagră la km 36 al acestuia, în dreptul localității Poarta Albă. La km 3 are o bifurcație (cu o lungime de 5,5 km) ce face legătura cu Portul Luminița. Atât Portul Luminița cât și Ovidiu, sunt parte integrantă a canalului. Există un proiect de realizare a unei ecluze între Canalul Poarta Albă - Midia Năvodari și lacul Siutghiol. Se estimează că prin construirea acestei ecluze în zona Mamaia-sat, traficul de nave specializate în transportul de persoane și a celor de agrement va crește cu 30 % - 50 % pe an.

Canalul Dunăre-Marea Neagră este parte componentă a importanteii căi navigabile europene dintre Marea Neagră și Marea Nordului, prin „relația” *Canalului Rin - Main - Dunăre*. Dacă s-ar folosi această rută, mărfurile din Australia și Orientul Îndepărtat, destinate Europei Centrale, și-ar scurta drumul cu 400 kilometri. Rolul canalului pentru România este unul militar, strategic și economic. Prin reluarea lucrărilor la canalul „frate” *București - Dunăre* (construit deja în proporție de 70%), s-ar realiza întregirea unui traseu de ape foarte important, atât pentru transportul mărfurilor, cât și pentru turism. Locuitorii capitalei vor putea călătorii pe ape din București, până pe litoral, iar mărfurile ce vin din portul Constanța vor putea ajunge în condiții mult mai avantajoase în

capitală. Prin cele patru microhidrocentrale ce se vor construi pe traseul canalului, acesta ne va da și 50 MW de energie electrică, iar apa din canal va putea fi și o sursă de irigații pentru circa 150.000 de hectare teren arabil, care vor deveni adevărate grădini și oaze de verdeață pe malurile canalului. Așa cum Veneția sau Amsterdam sunt orașe ce își folosesc sistemul de canale pentru un transport ieftin și la îndemână, vom putea și noi să exploatăm acest avantaj pe care ni-l oferă gratis Dunărea și Marea Neagră, iar Bucureștiul ar putea deveni port la Dunăre, fiind legat astfel cu Marea Neagră și Marea Mediterană, dar și cu marile orașe ale Europei, precum Belgradul, Budapesta, Bratislava, Viena, Frankfurt și Rotterdam. Astfel vom putea circula pe ape chiar prin însăși inima Europei. Ne dorim de mult să fim „europeni” cu adevărat, iar mai „europeni” de atât nici că se poate.

Monumentul Tineretului

Printre cele mai înalte 50 de statui din lume!

Venind de pe litoralul românesc spre capitală, în iarba înaltă ce îmbracă malurile Canalului Dunăre – Marea Neagră, o „aripă” gigantică mi-a atras atenția. Era ca o zeiță Nike victorioasă, ce își înălța spre cer ruga. Nu mai avea strălucirea de altă dată, dar măreția ei nu putea trece neobservată. Menit să amintească de munca românilor ce au făcut posibilă existența Canalului Dunăre-Marea Neagră, dar și să simbolizeze libertatea ori zborul către infinit, *Monumentul Tineretului* – căci acesta este numele monumentului - a fost inaugurat la sfârșitul anilor '80, mai exact în 1988, aici la Straja, localitate cu nume parcă predestinat. Din păcate, astăzi nu-i mai poartă nimeni de grijă și doar înălțimea și masivitatea sa au făcut să nu fie, încă, demontat și furat bucată cu bucată de către hoții de fier vechi. Monumentul aflat pe țărmul canalului a costat, la vremea sa, cât un pod, după spusele artistului care l-a conceput. Întruchipând un înger puternic stilizat, monumentul înalt de aproape 50 de metri se află între primele 50 de monumente din lume, după înălțime. Ocupă locul 35, în clasamentul celor mai înalte statui ale lumii, în care pe primul loc se află o statuie a lui Budha din Myanmar (înaltă de peste 115 metri). Ca popularitate, „îngerul” de pe malul canalului românesc se află... sub nivelul mării. Este un monument cvasi-necunoscut. Deși n-ar trebui! El se ridică către cer la 9 kilometri de orașul Murfatlar (Basarabi), în zona fostului sat Straja, ras de comuniști pentru traseul Canalului Dunăre-Marea Neagră. Este înălțat pe

un soclu de beton, de aproape 10 metri, cu 12 coloane fixate în adânc la 20 de metri, și este lucrat din oțel inoxidabil. Statuia, fără soclu, are 38 de metri înălțime. Cândva, soclul era împodobit cu masive basoreliefuli de bronz, înfățișând episoade de la construirea Canalului. După Revoluția din 1989, Monumentul Tineretului a intrat în uitare. Abia în 2000 a revenit în atenție când o bandă de hoți întreprinzători s-au înarmat cu utilaje și au demontat bucată cu bucată cele trei basoreliefuli. Fiecare dintre plăcile de bronz cântărea între 14-19 tone, conform artistului plastic. Cu toate acestea în raportul Poliției s-a consemnat că plăcile cântăreau 5 tone. Doar o parte dintre acestea au fost recuperate de la un centru de colectare din județul Călărași. Între timp, hoții au mai devalizat ce au putut: plăcile de inox de la baza monumentului, dar și literele din bronz de pe soclu, care adresau următorul mesaj: „*Generațiile viitoare să știe că ne-am sacrificat pentru înălțarea Patriei*“. Nimeni nu mai știe când au fost furate. „*După Statuia Libertății, este cel mai înalt monument din lume*“ (la momentul ridicării sale - n.a.). Creatorul său se declara cel mai nemulțumit de starea în care se află acum monumentul despre care considera că ar fi putut fi fala unei întregi Europe. Artist bine cotate, Pavel Bucur a descris munca titanică de care a fost nevoie pentru a ridica opera. „*Este o rușine ce se întâmplă. La vremea lui a fost considerat al doilea ca mărime din lume și cel mai mare de pe continent, după clasificarea sa ca operă simbolică. Are aproape 50 de metri înălțime, cu tot cu soclu. După Statuia Libertății, este cel mai înalt monument din lume. A costat cât un pod! Am făcut toate demersurile posibile și nu am să mă las până când nu am să spăl această rușine*“, promitea artistul, care s-a stins din viață în anul 2016. Pavel Bucur a semnalat situația la Ministerul Culturii, dar și la Direcția de Culte și Patrimoniu a Județului Constanța, însă i s-a răspuns că opera nu este în custodia lor. Există varianta mutării lui lângă Autostrada Soarelui, dar nu s-a ajuns la un consens între autor și forurile locale. Astăzi nimeni nu-i mai poartă de grijă acestui colos, care, de-ar fi pus în valoare într-un mod corespunzător, ar putea avea contribuția sa în atragerea de turiști. Creatorul monumentului, Pavel Bucur, l-a descris ca pe un „înger al libertății“. Totuși, Canalul este nu doar o realizare de excepție a poporului român, ci și un loc în care au pierit mii de deținuți politici în perioada 1949-1955, aceștia fiind supuși unui regim de exterminare. Pe de altă parte, atât Canalul, cât și „Monumentul Tineretului“ au fost inaugurate într-un context național care, deși era marcat tot de către comunism, diferea de cel existent (în 1949) la demararea lucrărilor pentru realizarea „celui de-al patrulea braț al Dunării“. Orice s-ar mai zice, ideea principală este că

semețul monument dobrogean nu ar trebui lăsat în paragină. O idee ar fi să fie restaurat și redecorat (prin amplasarea unor noi basoreliefuli pe soclu, în locul celor sustrate) într-un mod care să facă referire la munca titanică depusă de către oamenii care au lucrat acolo, inclusiv de către deținuții politici. Nu-i normal ca un monument atât de impozant să fie lăsat de izbeliște! Așa cum statuia lui Prometeu stă de strajă pe marele baraj de la Vidraru, tot astfel Monumentul Tineretului, „îngerul cu o aripă frântă“, stă de strajă pe calea de ape deschisă de monumentala lucrare omenească a Canalului Dunăre – Marea Neagră. Dacă am mai putea „aripi“ cum „aripeam“ o dată...

Casa Poporului, sau actualul Palat al Parlamentului de trei ori în Cartea Recordurilor

Încadrată în stilul arhitectural neoclasicism, sau realism socialist, marea clădire situată în București este cunoscută ca și *Casa Poporului* sau *Casa Republicii*, sau mai nou, Palatul Parlamentului. Începută pe 25 iunie 1984, ea a fost terminată abia în anul 1997, iar costul său s-a ridicat la 3 miliarde de euro. O „armată“ de 700 de arhitecți, aflați sub coordonarea lui Cezar Lăzărescu inițial, apoi fiind conduși de către arhitectul-șef Anca Petrescu, a lucrat la marele proiect. Fabuloasa construcție măsoară 270 m pe 240 m, 86 m înălțime, și 92 m sub pământ. Are 9 nivele la suprafață și alte 9 subterane. Conform *World Records Academy*, Palatul Parlamentului este a doua cea mai mare clădire administrativă pentru uz civil ca suprafață din lume, cea mai scumpă clădire administrativă din lume și cea mai grea clădire din lume. Clădirea Palatului Parlamentului se află situată în partea centrală a Bucureștiului (sector 5), pe locul numit *Dealul Arsenalului*, încadrat de strada *Izvor* la vest și nord-vest, *Bulevardul Națiunile Unite* spre nord, *Bulevardul Libertății* la est și *Calea 13 Septembrie* la sud. Aceasta se află la 10 minute distanță de *Piața Unirii* și 20 de minute de *Gara de Nord* (cu autobuzul 123). Dealul pe care se află astăzi *Palatul Parlamentului* este în general o creație a naturii, având o înălțime inițială de 18 m, dar partea dinspre *Bulevardul Libertății* este înălțată în mod artificial. Încă este comentat ca și proiect arhitectural, dar el poate oferi vizitatorilor spații imense și decorațiuni unice, create de români cu materiale din România. Așa cum marile puteri au clădiri mari și emblematică, tot astfel și România aceluși moment istoric și-a dorit clădirea sa simbolică și a avut-o. Putem spune că